

Sygn. akt II Cz 13/23

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2023r.

Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Izabela Śwital

Sędziowie : Sędzia Renata Marciniak

Sędzia Karol Resztak

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2023 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z wniosku wierzyciela (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. przeciwko dłużnikowi K. L.

o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego,

zażalenia wierzyciela z dnia 2 lutego 2023 r. na postanowienie Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 19 stycznia 2023 r. w sprawie II Co 731/22

postanawia:

oddalić zażalenie.

Karol Resztak I. R. M.

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 29 kwietnia 2022 r. wierzyciel (...) Bank (...) S.A. we W. wystąpił przeciwko dłużnikowi – K. L. o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 24 czerwca 2013 r. opatrzonemu sądową klauzulą wykonalności na rzecz wierzyciela postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie II Co 65/14 – w miejsce utraconego. W uzasadnieniu podniesiono, iż objęty wnioskiem tytuł wykonawczy został zagubiony w nieustalonych okolicznościach, zaś wierzyciel nie ma wiedzy co się z nim stało.

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2023 r. Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i W. w P. w sprawie o sygn. akt II Co 731/22 orzekł na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148(1) § 1 kpc o oddaleniu wniosku wierzyciela.

Pismem z dnia 2 lutego 2023 r. wierzyciel wniósł zażalenie na postanowienie Sądu z dnia 19 stycznia 2023 r., domagając się jego uchylecia oraz wydania ponownego tytułu wykonawczego, jak we wniosku z 29 kwietnia 2022 r., nadto zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu zażalenia podniesiono, iż ustalenia i rozważania Sądu pierwszej instancji w zakresie wpływu ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw na ocenę wniosku wierzyciela w przedmiotowej sprawie naruszają zasadę nieretroakcji prawa wyrażoną w przepisie art. 3 kc, nadto Sąd nie zbadał okoliczności utraty tytułu i dokonał merytorycznej oceny tytułu objętego wnioskiem wbrew jego treści.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

Wniesione w terminie zażalenie okazało się niezasadne.

Zgodnie z treścią art. 776 kpc podstawą egzekucji, o ile ustawa nie stanowi inaczej, jest tytuł wykonawczy, czyli tytuł egzekucyjny zaopatrzone na wniosek wierzyciela – art. 782 § 1 kpc (lub z urzędu) w klauzulę wykonalności.

W razie utracenia tytułu wykonawczego, sąd po przeprowadzeniu rozprawy i zbadaniu faktu utraty tytułu wykonawczego, ponownie wydaje ten tytuł w trybie art. 794 kpc. Uprawnionym do złożenia wniosku o ponowne wydanie tytułu wykonawczego jest wierzyciel jako potencjalna strona postępowania egzekucyjnego, a zatem podmiot wymieniony w tytule wykonawczym jako uprawniony .

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie i piśmiennictwie poglądem, za utracony należy uważać tytuł wykonawczy, który wbrew woli wierzyciela lub niezależnie od jego woli został zagubiony, zniszczony, uszkodzony w stopniu uniemożliwiającym jego użycie lub też znalazł się w posiadaniu dłużnika lub osoby trzeciej. Należy przy tym zauważyć, jak to słusznie wywodzi skarżący, iż nieświadomość wierzyciela co do tego, co się stało z posiadanym uprzednio przez niego tytułem wykonawczym jest jednym z przejawów jego utraty (postanowienie SN z 8 grudnia 1977 r., III CZ 132/77; OSNCP 1978/9/164).

W postępowaniu o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego sąd nie bada okoliczności powstałych po wydaniu pierwotnego tytułu wykonawczego, a mających wpływ na istnienie świadczenia lub jego wymagalność, ograniczając badanie do faktu utraty tytułu. Ustalenia dotyczące tego czy i jaką sumę dłużnik na poczet tytułu zapłacił są przedmiotem badania sądu, o ile zostały dokonane w prowadzonym na jego podstawie postępowaniu egzekucyjnym i zostały uwidocznione w tytule wykonawczym w trybie art. 816 § 1 kpc, wchodząc tym samym w zakres tytułu, co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca wskazał na brak objętego wnioskiem tytułu wykonawczego w postaci w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 24 czerwca 2013 r. opatrzonemu sądową klauzulą wykonalności na rzecz wierzyciela postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie II Co 65/14 oraz swoją niewiedzę co do okoliczności zagubienia tytułu.

Sąd pierwszej instancji istotnie nie przeprowadzał postępowania dowodowego co do okoliczności utraty przedmiotowego tytułu, w szczególności w zakresie wniosku wierzyciela o przesłuchanie na tę okoliczność w charakterze świadka nieokreślonego pracownika wierzyciela (ubocznie należy wskazać, iż wierzyciel, mimo wezwania z dnia 23 maja 2022 r. – k. 20 i 21 akt, nie sprecyzował oznaczenia świadka, o którego przesłuchanie wnosi – art. 235(2) § 1 pkt 6 kpc). Z uwagi na podstawę i treść rozstrzygnięcia nie była to jednak okoliczność istotna (art. 235(2) § 1 pkt 2 kpc), albowiem Sąd swoje rozstrzygnięcie oparł na treści przepisów ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1854), uchylającej w art. 1 pkt 4 ustawy przepisy art. 96-98 ustawy Prawo bankowe (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 128).

Uchylenie z dniem 27 listopada 2015 r. powołanych przepisów prawa bankowego oznacza, iż w aktualnym stanie prawnym bank nie ma już możliwości wystawienia kolejnego bankowego tytułu egzekucyjnego w trybie art. 96 ustawy Prawo bankowe (jak w przedmiotowej sprawie), a tytuł egzekucyjny (w rozumieniu art. 777 § 1 pkt 3 kpc) jest niezbędnym substratem materialnym do wydania ponownego tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego (i każdego innego tytułu nie będącego orzeczeniem sądu) opatrzonemu sądową klauzulą wykonalności.

Sąd pierwszej instancji – wbrew zarzutom wierzyciela nie naruszył zasady retroakcji (art. 3 kc), wręcz przeciwnie - stosował aktualnie obowiązujące przepisy procesowe dla oceny zasadności wniosku w przedmiocie wydania tytułu w miejsce utraconego, w odrębnym, nowym i samodzielnym postępowaniu w trybie art. 794 kpc.

Sąd drugiej instancji w całości podziela wyrażony w piśmiennictwie i przywołany w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia pogląd, zgodnie z którym nie jest dopuszczalne po 27 listopada 2015 r. nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jak również wystawienie przez bank ponownego tytułu egzekucyjnego, a w konsekwencji nie ma także możliwości, aby w razie utraty zaopatrzonego w klauzulę wykonalności bankowego tytułu

egzekucyjnego bank uzyskał na podstawie art. 794 kpc nowy tytuł wykonawczy (por. wyrok SN z 7.11.2003 r., I CK 197/02, LEX nr 82239). (M. Sieńko [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz aktualizowany. Tom II. Art. 478-1217, red. M. Manowska, LEX/el. 2022, art. 794).

Stąd też zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 19 stycznia 2023r. w sprawie II Co 731/22 jako bezzasadne podlegało oddaleniu w trybie art. 385 kpc w zw. z art. 397§ 3 kpc.

SSR Karol Resztak SSR Izabela Śwital SSR Renata Marciniak